

Ahlaki değerlerdeki yozlaşma, bir de hukuk denetimi zayıf olursa, vahim bir sorun haline geliyor. TBMM eski Başkanı sayın Cemil ÇİÇEK şöyle diyor;Ahlaki önemsemeyen bir dindarlık ve hukuku önemsemeyen bir demokrasi, bu bir felakettir!

Çiçek gündemde” istikrar” kavramının çokça vurgunlandığını belirterek şunları söyledi.

“İstikrar elbette çok önemli. Türkiye’de on beş yılda istikrar sayesinde çok iyi, çok başarılı işler yapıldı ama yolsuzluk algısı da arttı. Demek ki, istikrar her şey değil. Her dönemde iktidarlarda devlet imkanlarıyla, muhalefetlerde belediye imkanlarıyla yanlış işler yapılmasını önleyecek nedir?

Ahlak, hukuk denetim, şeffaflık... İşte buralarda zaaf var.

TBMM eski Başkanı Cemil ÇİÇEK, uluslar arası Şeffaflık Derneği’nin son açıklamasını kastediyor. Türkiye’de yolsuzluk olgusu artmış,176 ülke arasında 75’inci sıraya inmişti.

Çiçek bu soruna, benim partim-senin partin diye değil, hukuk ve denetim açısından bakmak gerektiğini belirtti.

Gerçekten, devlet parasal işlerde şeffaflaşmazsa ve denetimi etkinleştirecek “kamu yönetimi reformu” yapılmazsa yargıdan tutun da Sayıştay’a kadar bütün denetim kurumları evrensel ölçülerde bağımsız çalışmazsa bu sorunu çözemeyiz. Davutoğlu buna niyetlendi. hükümet programına yazdı ama orada kaldı.

Sonun aslında vahim derecede toplumsaldır. Dinin ahlaki ve manevi içeriğinin boşalarak, şekle ve siyasete indirgemesini Prof.Ali Bardakoğlu hocamız öteden beri eleştiriyor.

İlahiyatçı Prof. Dr. Mustafa Çağrıcı hocamız “Ahlaksız dindarlık olur mu?” başlıklı yazısında aynı vahim tabloyu ortaya koydu. eleştirdi. Hatta cami vaazlarında bile ahlaki konuların azaldığını, bu konularda bir çakingenlik oluşturduğu da esefle kaydetti.(Karar 25.Ocak)

Yine ilahiyatçı hocalarımızdan Prof. Dr Mustafa Öztürk’ün “Mevzubahis olan din ve itikatzta, ahlak teferruat mıdır?” başlıklı yazısı da aynı sorunu anlatıyor.(Karar 25.Haziran)

Böyle örnekler toplansa koca bir kitap olur.

Muhafazakar medyada ahlaki ve manevi değerlere titizliğini kaybetmeyen kalemler de bu sorunu dile getiriyor. Ahmet Taşgetiren “Allah korkusunu kaybediyoruz!” diye yazdı (Star 4 Eylül)

Okuduğumuzda Mehmet Akif’in feryatlarını hatırladım, yüreğim burkuldu. Kemal Öztürk de idealist gençlere şöyle sesleniyor.

Nasıl savrulduğumuza bir bak ideallerinden, büyük hayallerinden, vatan aşkından, millet sevdasından kopup, makam, mevki, dünya nimetlerinin peşine düşenlere bir bak... Sonra ki, hayır ben böyle olmayacağım(Yeni Şafak,27 Ocak)

Çiçek’in dediği gibi FETÖ, bu alandaki yozlaşmasının en çarpıcı örneğidir.” dava uğruna” ne haltlar edilmiş.

Önümüzde bir tuzak var. Yolsuzluk ve ahlak sorunlarını din ve laiklik iklimine indirgemek. Dindar ya da laik mükemmel ahlaklı insanlar da vardır; Bu gün iktidar nimetleri muhafazakarlarda olduğu için bu sorunlar yaşanıyor.

Ahmet Ağaoğlu 1925’te Atatürk’e verdiği raporda “inkılap partisi yolsuzluk ve tagallübüne batmıştır” diyordu. Bu konuda Yakup Kadri’yi de okuyabilirsiniz.

Cumhuriyetin kurucuları “murakebe fırkası” yani denetim yapacak muhalefet partisi olmadığı için yolsuzlukların böylesine kısa ömürlü Serbest Fırka’yı kurdurmuşlardı. Sorun kim daha çok veya az ahlaklı sorunu değildir. Hukuk sorunudur. Şeffaflık sorunudur. denetim sorunudur.

Peygamberimiz” Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim demiştir. kalın sağlıcakla!